

og påpeger, som den nuværende regering har taget fat i, nemlig at vi får bygget langt flere boliger, end det er set i mange, mange år. Ja, siden slutningen af 1980'erne er der ikke blevet bygget så mange boliger, som der bliver i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg er selvfølgelig glad for, at fru Inge-Lene Ebdrup ligesom jeg kan glæde sig over, at bl.a. SF fik presset på for, at vi fik nedsat den kommunale grundkapital, så der kom gang i det almene boligbyggeri, så den glæde har vi da fuldstændig til fælles.

Jeg vil da også godt medgive fru Inge-Lene Ebdrup, at der står andet i regeringens ghetto-plan end det her forslag om anvisningsregler og tildeling af boliger. Det vil jeg gerne medgive, men jeg vil godt stille mig lidt mere tvivlende over for, hvor meget reelt indhold der er i det, ikke mindst i lyset af de nedskæringer, der er sket på de områder, som rent faktisk nytter noget, når det drejer sig om kvarterløft, byfornyelse, investering i beboerrådgivning osv., hvor fru Inge-Lene Ebdrup og regeringen har været med til at skære ned, hvor det virkelig kunne hjælpe noget for at løfte de områder.

Så hvis vi kan nå til at få et fælles fodslag i forbindelse med, at vi har brug for både reguleringsmekanismerne og investeringsmekanismerne, så er jeg sikker på, at vi godt kan nå hinanden.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere spørgsmål, så vi beder hr. Keld Albrechtsen bestige talerstolen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Det Radikale Venstre skal have tak for at have fremsat et forslag, som kan give anledning til en debat om en meget central problemstilling på baggrund af en situation, hvor vi har en regering, som i 2½ år helt bevidst har nedprioriteret og forsømt indsatsen over for de boligområder, der har de største sociale problemer.

Kl. 16.35

Egentlig er det jo tankevækkende, at regeringen fra nogles side, lagde jeg mærke til tidligere på ugen, fik ros, fordi regeringen nu havde opdaget, at den havde forsømt sit arbejde i 2½ år. Det synes jeg egentlig ikke er noget at rose en regering for. Man kan så selvfølgelig give den betingede ros, som fru Lotte Bøndsgaard gjorde, at det da altid er noget, at den nu har opdaget, at

der er et problem. Men jeg vil nu godt se noget mere, før jeg går over til at anvende egentlig ros. Det vil jeg sige.

Det udspil, der foreligger, indeholder ikke gnist af løsning. Det vil jeg godt sige til ministeren rent ud: Det indeholder ikke gnist af løsning af de sociale problemer, som vi står over for i de områder.

Vi har bl.a. set røveriske overfald. Der er intet blevet gjort fra regeringens side for at forebygge og løse problemerne i de pågældende familier – der er intet blevet gjort. Den indsats, der var i gang, og som vi gik i gang med på et tidspunkt, hvor jeg var formand for Brabrand Boligforening, og hvor vi i boligforeningen fik aftaler med den daværende regering om et bypolitisk arbejde, en indsats i kvarteret, som rent faktisk gav resultater, som var på vej til at føre til gode, fredelige forhold i afdelingen, blev bare hugget af, da den nye regering kom til.

Hvad bliver resultatet så? Resultatet bliver så, at man 2 år efter ser en bølge af røverier i Gellerupparken.

Og hvad er der så af konkret indsats i det udspil, regeringen kommer med med hensyn til at få uddannelse ud til de mennesker? Få løftet de familier socialt? Få gjort en indsats for, at de familier kommer ind i det danske samfund?

Der er en sørgelig mangel på initiativ på det område. Og hvorfor er der det? Det er der, fordi regeringen har brugt de penge, der var tilbage i statskassen, på meningsløse skattnedsættelser til den bedst stillede del af befolkningen i stedet for at afsætte de samme penge til at skabe beskæftigelse, til at skabe uddannelse i de områder, hvor de sociale problemer er.

Jeg giver, for at tale med en venstrefløjsfor-gængers ord, ikke fem flade øre for det initiativ, regeringen har taget på det sociale områder her – ikke fem flade øre.

Hvad er der så af konkrete initiativer i regeringens udspil? Der er en hel masse negative redskaber med fratagelse af rettigheder for alle mulige mennesker. De, der står på ventelisterne, mister deres rettigheder. Der er ingen, der får bedre rettigheder. Der er ingen, der får noget positivt til gengæld.

Det eneste, der er i det, er, at man fratager en masse mennesker en rettighed, som står i en meget dårlig boligsituation, f.eks. den alenemor på kontanthjælp, som jeg spurgte på baggrund af, men hvor jeg ikke fik svar, som ikke længere må flytte ind i Gellerupparken, og som skal forblive boende på sit loftskammer eller sit kælderværel-